

عنوان مقاله:

میزان تاثیر مصالح مصرفی و الگوهای معماری بومی (چون بادگیر و حیاط مرکزی) ساختمان های مسکونی اقلیم گرم و خشک در پایداری (نمونه موردی شهر یزد)

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

فروغ زمان
الهام شایسته راد

خلاصه مقاله:

با توجه به تأثیر اقلیم بر معماری به ویژه در کشور ایران که شرایط اقلیمی در آن کاملاً مشهود است نیاز به مطالعات و پژوهش های جامع در این زمینه کاملاً بدیهی و لازم می نماید . امروزه با توسعه و پیشرفت تکنولوژی لزوم توجه به توسعه پایدار و ساخت و سازهای مطابق با اصول معماری در راستای استفاده بهینه از منابع طبیعی موجود از اهمیت خاصی برخوردار است . شناخت شرایط اقلیمی در هر منطقه از مهمترین عوامل در ایجاد آسایش و رفاه کاربران ساختمانها در آن منطقه است چراکه معماری و اقلیم ارتباط و تأثیرات مستقیمی بر یکدیگر دارند. هر نگاهی اجمالی به معماری بومی مناطق مختلف ایران حکایت از شناخت دقیق معماران سنتی از خصوصیات محیطی و اقلیمی این سرزمین و بکارگیری هوشمندانه عوامل طبیعی جهت تامین شرایط آسایش و مقابله با ناهنجاری های اقلیمی دارد. در این پژوهش که مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و بهره گیری از منابع مکتوب و با رویکرد تحلیلی می باشد (با هدف شناخت معماری بومی اقلیم گرم و خشک از منظر پایداری) ابتدا به معرفی مصالح و الگوهای معماری بومی پرداخته و سپس به بررسی تأثیرات آن در خلق معماری پایدار با مصالح بوم آورد و همساز با اقلیم پرداخته شده است و همچنین به بررسی استفاده از ویژگی های خاص معماری بومی یزد مانند حیاط مرکزی و بادگیرها در پایداری می پردازیم .

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156125>

